

Lag om ändring i folkbokföringslagen (1991:481);

utfärdad den 4 december 1997.

SFS 1997:989

Utkom från trycket
den 12 december 1997

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om folkbokföringslagen (1991:481)

dels att rubriken närmast före 3 § skall utgå,

dels att nuvarande 40 § skall betecknas 43 §,

dels att 2, 3, 6, 16-18, 26, 31, 34, 38 och 39 §§ samt rubrikerna närmast före 2 och 18 §§ skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före nuvarande 40 § skall flyttas till närmast före nya 43 §,

dels att i lagen skall införas fyra nya paragrafer, 18 a §, 40-42 §§, av följande lydelse.

När folkbokföring skall ske

2 § Ett barn som föds levande här i landet skall folkbokföras om modern är folkbokförd eller om fadern är folkbokförd och vårdnadshavare. Även ett barn som föds utom landet av en kvinna som är folkbokförd skall folkbokföras.

3 § Den som efter inflyttning kan antas under sin normala livsföring komma att regelmässigt tillbringa sin nattvila eller motsvarande vila (dygnsvila) i landet under minst ett år skall folkbokföras. Även den som kan antas komma att regelmässigt tillbringa sin dygnsvila både inom och utom landet skall folkbokföras om han med hänsyn till samtliga omständigheter får anses ha sitt egentliga hemvist här.

Ett barn som har vistats i landet sedan födelsen utan att vara folkbokfört skall folkbokföras om det har sådan anknytning till landet som sägs i första stycket.

Undantag från första och andra styckena finns i 4 och 5 §§.

6 §² En person skall folkbokföras på den fastighet och i den territoriella församling där han enligt 7-13 §§ är att anse som bosatt.

En person som är bosatt på en fastighet som innehåller flera bostadslägenheter skall folkbokföras också på lägenhet. Med bostadslägenhet avses lägenhet som är registrerad i lägenhetsregistret enligt lagen (1995:1537) om lägenhetsregister.

Ett nyfött barn folkbokförs i den församling där modern är folkbokförd eller, om modern inte är folkbokförd, i den församling där fadern är folkbokförd (födelsehemort).

Undantag från första stycket anges i 14-16 §§.

16 § En person som av särskilda skäl kan antas bli utsatt för brott, förföljelser eller allvarliga trakasserier på annat sätt, får vid flyttning medges att

¹ Prop. 1997/98:9, bet. 1997/98:SkU5, rskr. 1997/98:76.

² Senaste lydelse 1995:1538.

vara folkbokförd på den gamla folkbokföringsorten (kvarskrivning). Kvarskrivning kan ske endast efter ansökan från den enskilde.

Kvarskrivning får medges endast om den enskildes behov av skydd inte kan tillgodoses genom besöksförbud eller på annat sätt.

Kvarskrivning får även avse den utsatte personens medflyttande familj.

17 § Kvarskrivning får medges för högst tre år i taget.

När det inte längre finns skäl för kvarskrivning skall den upphöra.

För utredning av frågor om kvarskrivning får skattemyndigheten anlita biträde av polismyndighet.

Personnummer m.m.

18 § För varje folkbokförd person fastställs ett personnummer som identitetsbeteckning. Personnumret innehåller födelsetid, födelsenummer och kontrollsiffra.

Födelsetiden anges med sex siffror, två för året, två för månaden och två för dagen i nu nämnd ordning. Födelsenumret består av tre siffror och är udda för män och jämnt för kvinnor. Mellan födelsetiden och födelsenumret sätts ett bindestreck som byts mot ett plustecken det år en person fyller 100 år.

Om det inte är obehövt skall födelsetiden i personnumret lagras med åtta siffror i register som förs med hjälp av automatisk databehandling; fyra för året, två för månaden och två för dagen.

18 a § En person som inte är eller har varit folkbokförd får efter begäran från en myndighet tilldelas ett särskilt nummer (samordningsnummer).

Samordningsnumret skall utgå från den födelsetid som den rekviderande myndigheten uppger. Numret skall anges med två siffror för vardera år, månad och dag i nu nämnd ordning. Siffrorna för dag skall adderas med 60. Därefter anges ett tresiffrigt individnummer, som är udda för män och jämnt för kvinnor, samt en kontrollsiffra.

Vad som sägs i 18 § tredje stycket gäller även samordningsnummer.

26 § Den som flyttat in från utlandet skall anmäla inflyttningen till en skattemyndighet eller en allmän försäkringskassa. Detsamma gäller den som är registrerad som obefintlig och skall folkbokföras.

Anmälan skall även göras när ett barn skall folkbokföras här i landet enligt 3 § andra stycket.

31 §³ Om det kan antas att en person är skyldig att göra anmälan enligt denna lag, får skattemyndigheten förelägga honom att antingen göra en sådan anmälan eller skriftligen eller muntligen lämna de uppgifter som behövs för bedömningen av hans folkbokföring. Skattemyndigheten får även i annat fall förelägga en person att lämna uppgifter som behövs för kontroll av bosättningen enligt denna lag. I föreläggandet skall anges vilka uppgifter som skall lämnas.

Skattemyndigheten får förelägga en person att lämna uppgift om lägen-

³ Senaste lydelse 1995:1538.

hetsbeteckning, även om skyldighet att göra anmälan enligt första stycket inte föreligger.

Om ett barns vårdnadshavare inte anmält barnets förnamn inom föreskriven tid enligt 30 § namnlagen (1982:670), får skattemyndigheten förelägga barnets vårdnadshavare att inom viss tid fullgöra denna skyldighet.

34 §⁴ Skattemyndigheten beslutar i ärende enligt denna lag efter anmälan eller ansökan eller annars när det finns skäl till det.

Om ärendet gäller folkbokföring på fastighet eller i församling beslutar skattemyndigheten i det län där fastigheten eller församlingen är belägen.

Samordningsnummer enligt 18 a § tilldelas av den skattemyndighet som bestäms av regeringen eller den myndighet som regeringen förordnar.

I övriga ärenden beslutar den skattemyndighet inom vars verksamhetsområde en person är eller senast har varit folkbokförd eller, i fråga om ärende enligt 1 § andra stycket, den skattemyndighet som enligt särskilda bestämmelser skall underrättas om händelsen.

38 §⁵ Skattemyndighetens beslut enligt denna lag överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Beslut om fastställande av födelsenummer och kontrollsiffror i personnummer samt beslut om tilldelning av samordningsnummer överklagas dock hos Riksskatteverket.

39 § Riksskatteverkets beslut om personnummer och samordningsnummer får inte överklagas.

Vitesföreläggande enligt 37 § får inte överklagas.

40 § Skattemyndighetens beslut får överklagas av den person vars folkbokföring beslutet gäller och, med undantag av beslut enligt 18 och 18 a §§, av Riksskatteverket. Ett beslut om en persons bosättning får även överklagas av en kommun som berörs av beslutet.

Ett överklagande av enskild om folkbokföring enligt 3-17 och 20-22 §§ skall ha kommit in till skattemyndigheten inom tre veckor från den dag den klagande fick del av beslutet. Beslut i annan fråga får överklagas av enskild utan begränsning till viss tid.

Ett överklagande av Riksskatteverket eller en kommun skall ha kommit in till skattemyndigheten inom tre veckor från den dag beslutet meddelades.

41 § Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

42 § Riksskatteverket får från skattemyndigheten ta över uppgiften att föra det allmännas talan i länsrätt och kammarrätt. Riksskatteverket för det allmännas talan i Regeringsrätten.

1. Denna lag träder i kraft såvitt avser 18 a § den 1 januari 2000 och i övrigt den 1 januari 1998.

2. Äldre föreskrifter i 18 § om tilldelning av personnummer för personer som inte är folkbokförda får tillämpas intill utgången av år 1999.

⁴ Senaste lydelse 1994:1975.

⁵ Senaste lydelse 1994:768.

3. Bestämmelserna i 38-42 §§ tillämpas första gången i de fall där det första beslutet i ärendet fattats efter ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

THOMAS ÖSTROS

Karin Almgren
(Finansdepartementet)
